

Lag om ändring i marknadsföringslagen (1995:450);

SFS 2004:315

Utkom från trycket
den 2 juni 2004

utfärdad den 19 maj 2004.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 22 § marknadsföringslagen (1995:450) skall ha följande lydelse.

22 §² En näringsidkare får åläggas att betala en särskild avgift (marknadsstörningsavgift), om näringsidkaren eller någon som handlar på näringsidkarens vägnar uppsåtligen eller av oaktsamhet har brutit mot någon bestämmelse i 5–13 och 13 c §§.

Detsamma gäller om en näringsidkare eller någon som handlar på dennes vägnar uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot någon av bestämmelserna i 14 § första stycket andra och tredje meningarna eller 14 a § första stycket 2 tobakslagen (1993:581), 4 kap. 10 § alkohollagen (1994:1738), 7 kap. 3, 4 eller 10 § radio- och TV-lagen (1996:844) eller, när det gäller ett erbjudande som inte är riktat bara till andra än konsumenter, 11 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller 8 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet.

Vad som sägs i första och andra styckena gäller också en näringsidkare som uppsåtligen eller av oaktsamhet väsentligt har bidragit till överträdelserna.

Avgiften tillfaller staten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

På regeringens vägnar

ANN-CHRISTIN NYKVIST

Anders Perklev
(Jordbruksdepartementet)

¹ Prop. 2002/03:139, bet. 2003/04:FiU15, rskr. 2003/04:217.

² Senaste lydelse 2004:103.

